

Passionsandakt 3

Psalmer: L3, Luthers aftonbönpsalm

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen

Låt oss be!

Herre Jesus, vår Frälsare. Vi hör din klara bekännelse inför Kaifas och hela Stora rådet – ge oss mod att bekänna dig som vår Herre och Frälsare. Amen

Många frågor förblir obesvarade när vi läser Kristi lidandes historia.

Varför förådde Judas honom just denna natt när påskalammet skulle ätas? Han måste väl ha fått instruktion att inte göra det under högtiden.

Varför sände översteprästen sina tjänare för att gripa honom när de hade tagit beslut att inte göra det under högtiden?

Hur kunde de arrestera Jesus utan att ha något att anklaga honom för?

Varför fabricerades anklagelser först under rättegången med falska vittnen? Och varför ställde falska vittnen upp? Om det visade sig att de vittnade falsk riskerade de samma straff som den anklagade skulle ha fått om han blev fälld. De riskerade med andra ord dödsstraff om de blev upptäckta.

Varför inleddes rättegången under natten? Rättegång skulle hållas dagtid för att värna om rätts säkerheten. Sådan var ordningen. När den anklagade riskerade dödsstraff skulle minst två rättegångar hållas, dagtid, med minst en dags mellanrum. Det var obligatoriskt. Varför åsidosattes det?

Listan på obesvarade frågor kunde göras längre.

Det enkla svaret är att det skedde därför att Skriftens ord och Jesu förutsägelse skulle gå i uppfyllelse. Jesus hade förutsagt att han måste gå upp till denna högtid och han hade förutsagt vad som skulle hända, hur han skulle bli dömd av överstepräster, överlämnad i syndares händer, lida, dö och på tredje dagen uppstå.

När Jesus blev gripen fördes han först till översteprästen Hannas hus. Han svarade på översteprästens fråga och blev slagen för det. Hannas skickade honom bunden till Kaifas. Normalt samlades Stora rådet på tempelplatsen men det verkar som de i all hast blev kallade till Kaifas, och att Jesus sedan blev förd direkt från Kaifas till pretoriet för att ställas inför Pilatus.

Förhöret hos Kaifas skildras i den tredje akten i passionshistorien. Överstepräster och hela Stora rådet försökte få fram ett falskt vittnesmål mot Jesus för att kunna döma honom till döden. Jesus svarade inte på vad de vittnade mot honom. Jesus var tyst. Men så krävde översteprästen ett svar av honom under ed. Han sa: *Jag besvär*

dig vid den levande Guden: Säg oss om du är Messias, Guds Son.

Då kunde inte Jesus vara tyst längre. Att vara tyst i den situationen skulle vara detsamma som förnekelse. Jesus sa till honom: *Du själv har sagt det. Men jag säger er: Härefter ska ni se Människosonen sitta på Maktens högra sida och komma på himlens moln.* Så återger evangelisten Matteus Jesu svar. Jämför vi med Markus och Lukas så sa Jesus ytterligare några ord innan hänvisningen till Människosonen. Markus återger det så här: *Jesus svarade: "Jag Är. Och ni ska få se Människosonen sitta på Maktens högra sida och komma bland himlens moln."* "Jag Är" är en hänvisning till stället hos Mose om den brinnande busken. Det är Gudsnamnet som Gud den högste, den ende sanne Guden, uppenbarade för Mose. När Jesus sa sitt namn i Getsemane *Jag Är* fällde han den beväpnade vakten till marken. Han uppenbarade sin makt och härlighet för ett ögonblick för att sedan dölja det och låta sig gripas av svaga människor. Här inför Kaifas och Stora råden höll han sin makt dold. Stunden hade kommit som Jesus förutsagt, att överstepräster skulle döma honom och överlämna honom i hedningarnas händer. Men vi noterar Jesu klara bekännelse: han är Messias, Guds Son.

Hos Kaifas var Jesus den anklagade och överstepräster och Stora rådet de som dömde. Men Jesus förutsa att det ska bli omvända roller den dag han kommer tillbaka i härlighet för att hålla dom. När Jesus sa: *ni ska få se Människosonen sitta på Maktens högra sida och komma bland himlens moln*, hänvisar han till två bibelställen. Det ena är Psalm 110 där kung David kallar sin son, sin ättling, för sin Herre som sitter på Guds högra sida:

En psalm av David.

- HERREN sade till min Herre:
- "Sätt dig på min högra sida
- tills jag lagt dina fiender
- som en pall under dina fötter."

Detta är inte första gången Jesus tillämpar den psalmen på sig själv. Han hade vid ett tidigare tillfälle gjort judarna svarslösa med det bibelstället som innebär att han är samtidigt Davids Son och hans Herre. Dvs. Jesus är Gud och människa i en person.

Jesus hänvisar också till Daniels syn. Daniel skriver: *I min syn om natten såg jag, och se, en som liknade en människoson kom med himlens skyar. Han närmade sig den Gamle och fördes fram inför honom. Åt honom gavs makt och ära och rike, och alla folk och stammar och språk ska tjäna honom. Hans välde är ett evigt välde som inte ska ta slut, och hans rike ska inte förstöras.*

Judarna hade tidigare reagerat starkt mot att Jesus gjorde anspråk på att vara Guds Son och kalla Gud sin Fader, att göra sig lik Gud. Nåväl, då kallade han sig Människosonen istället. Men det blev inte mycket bättre. Det var detsamma som att

göra anspråk på att vara den gudomliga person Daniel såg i sin syn, Människosonen som fått all makt i himlen och på jorden, vars välde är ett evigt välde som inte ska ta slut.

Gång på gång under Jesu stora lidande ser vi hans gudomliga höghet glimta fram. Det säger oss vem han är som lider, dör och uppstår på tredje dagen. Han är Gud och människa i en person och vår Frälsare. Han är en sann människa för att kunna träda i vårt ställe och lida vad vi förtjänat. Men vore han bara en människa skulle han inte vara vår Frälsare. Men nu är han Guds Son och det ger hans blod ett oändligt värde som aposteln Johannes skriver: *Jesu, Guds Sons blod renar oss från all synd. Amen*

Låt oss be!

Käre Jesus vår Frälsare. Vi ser den orättvisa behandlingen, vi ser ditt lidande, vi hör din bekännelse, vi inser din höghet som du döljer. Du står ut med allt för vår skull för att sona vår skuld och ge oss del i ditt eviga rike. Dig vill vi älska och tjäna hela vårt liv. Amen.